

קשה היה להעלות, השבוע, את זכר ימי החרדה שקדמו ל-5 ביוני 1967. בשנתיים שעברו מאז השתנו הרבה דברים: לא רק האיום הצבאי נעלם, אלא שמלחמת-המגן ה' מובהקת הולידה שאיפות סיסוח שובניס-טיות, שאיש לא חלם עליהן לפני מלחמת ששת-הימים.

אך עם כל השוני בין אז והיום, נשאר דבר אחד ללא שינוי: המלחמה שתשים קץ לכל המלחמות" לא פתרה את בעיית היסוד בין ישראל והערבים, לא שמה קץ להרב גבולות, לא פתחה בפני ישראל את המרחב הכלכלי בו טמון שיגשוגה.

חלק לא-מבוטל מן האשם מוטל על ממשלת ישראל. כי היא לא השקיעה ליזום מיבצע-שלום, לא ניצלה את הקלפים חסרי-התקרים שנלוו לפתע לידה. היא העדיפה לשבת באפס-מעשה, להחזיק בקלפים — ולתת לאחרים לנהל את המישחק.

והרי ידוע, שאם אין מוצלים קלפים טובים — הם הולכים לאיבוד.

השמחים

אחרונות

או ראשונות?

באולם-ההרצאות של בית החייל בתל-אביב התכנסו כמה עשרות עיתונאים, כדי לשמוע דו"ח על שנתיים של מימשל צבאי. בשטחים עצמם הרביכו אנשי-מחותרת על-קירות ועמודי-החשמל כרוזים משוכפלים, הקוראים לשביחה כללית לציון שנתיים ל-כיבוש.

כאן ושם שררה אווירה של ליאות ושל חוסר-התלהבות. כאילו גם העיתונאים ש' באו לשמוע את שרה-ביטחון ואת אלופי המימשל הצבאי; וגם רבני הגדה המערבית ורצועת עזה, משכו בכתפיהם ואמרו: "מ' מילא לא כאן תיפול ההכרעה".

הרויחות שהגישו התת-אלופים שמואל גזית, רפאל ורדי ומוטה גור דיברו על תע' סוקה, בריאות, פיתוח כלכלי, מיסור ו' תנועת-תושבים. אבל שתי העובדות העיק' ריות שבלטו על פני הים הסטטיסטי היו:

- ברגע זה נמצאים במעצר 2000 פלס'טינים;
● מספר הבתים שפוצצו עד כה מגיע לכ-250.

מישחק ברידג'! ההברקה היחידה ש' הושמעה במשך שעה וחצי, באה מסו של משה דיין, והיא מלמדת על מאוויי — אם לא על הסיכויים המעשיים. אחד העיתונאים ביקש בהרה בקשר לעובדות שנסמרו או' דות "השנתיים האחרונות של מימשל...". דיין שטען אותן: "שנתיים האחרונות — או הראשונות?"

כתב ישראלי של עיתון לונדוני חשוב הריץ פתק לחברו: "שיחות ארבע המעצמות על המיזרח התיכון בניו-יורק הן מישחק ברידג' שבועי. ההימורים נעשים בניו-יורק, אבל המישחק מתקיים במיזרח התיכון." כי למרות שבמשך כל מסיבת-העיתונאים לא הוזכרה השאלה הבודרת של הסדר בלחץ ארבע המעצמות, אי-אפשר היה להתעלם מ' סימן-השאלה הגדול והולך, המרחף על כל דיבור על עתיד שטחים.

אישים

שופטים

מזמרים

על לס

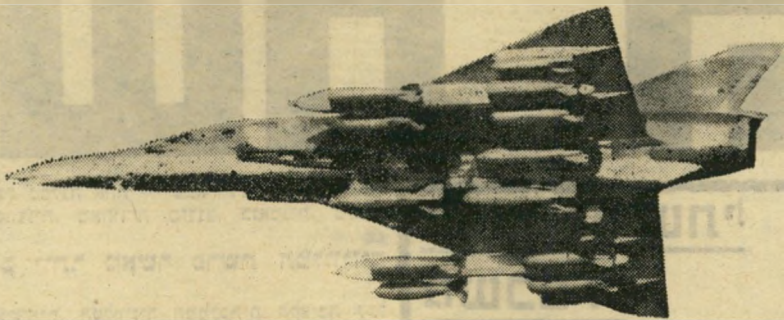
כאשר פרש השבוע השופט המחוזי יוסף מיכאל לם לגימלאות, עם הגיעו לגיל 70, הקדישו לו שניים מחבריו לעבודה שירי' פרידה מלאי נשמה ורגש. להלן קטעים נב' חרים משירו של השופט המחוזי יצחק שילה. המנגינה: לפי ב'ן נהר פרת ונח' חידקל.

לפני ע' שנים בגליציה אישם / תינוק נולד משקלו 200 גרם / ... ולא היה זה יד' סתם / ...

ראו הבריסים בו כישרונות / לקחותו יונע' לפיקוח-חזונות / ותובע הגינות בכל מחיר / של סחורה הנמכרת בשווקי' העיר / ...

העיקרון: מקוריות / הלכה פסוקה תמיד (המשך בעמוד 19)

מה הסיכויים לקבל את המיראזים?

למשך 24 שעות, ביום הראשון השבוע, נדמה היה לישראלים כי 26 מיליון הברי' חרים הצרפתיים אינם הולכים לבחור לעצמם נשיא חדש, אלא להכריע בקלפי אם להסיר או לא להסיר את האמברגו על מישלוח מטוסי המיראז' לישראל. לפעמים היה ניד' מה, כי המתח אחרי תוצאות ההצבעה בצר'פת גדול בישראל מאשר בצרפת עצמה, שם גילה חלק גדול מהבוחרים אדישות ועייפות לגבי תוצאות הבחירות.

לא היתה אשלייה גדולה מזו. היא גולדה למעשה ביום בו הודיע הגנרל דה-גול על התפטרותו. האמברגו על מישלוח מטוסים ונשק לישראל היה קשור כל כך ברמותו ואישיותו של הגנרל, עד שהישראלים שוכ' נעו להאמין כי הוא אינו אלא המן במהדרו' נה מודרנית, והחלטת האמברגו שלו נובעת מנטייתו האנטישמיות.

עורו בכך לא מעט דיווחי העיתונות הישראלית מפאריס, שכתחליף למיראז', יצרו

הקול היהודי בצרפת, המתקרב בקושי ל' המיזרח התיכון.

במבצ זה, כשכיום כמעט ברור שאם לא יחולו שינויים קיצוניים עד לבחירות, יהיה ז'ורז' פומפידו נשיאה הבא של צרפת, נו' טים חוגים ישראליים לנחם את עצמם. "דח' קא פומפידו יהיה מסוגל להתיר את האמ' ברגו ביתר קלות" הם אומרים. "אם יגיע למסקנה לשנות את מדיניות דה-גול, ייקל עליו לקב, את תמיכת הפרלמנט והממשלה הגוליסטית מאשר כל אחד אחר."

הקול היהודי בצרפת, המתקרב בקושי ל' המיזרח התיכון.

הקול היהודי בצרפת, המתקרב בקושי ל' המיזרח התיכון.

הקול היהודי בצרפת, המתקרב בקושי ל' המיזרח התיכון.

הקול היהודי בצרפת, המתקרב בקושי ל' המיזרח התיכון.

הקול היהודי בצרפת, המתקרב בקושי ל' המיזרח התיכון.

הקול היהודי בצרפת, המתקרב בקושי ל' המיזרח התיכון.

הקול היהודי בצרפת, המתקרב בקושי ל' המיזרח התיכון.

הקול היהודי בצרפת, המתקרב בקושי ל' המיזרח התיכון.

הקול היהודי בצרפת, המתקרב בקושי ל' המיזרח התיכון.

הקול היהודי בצרפת, המתקרב בקושי ל' המיזרח התיכון.

הקול היהודי בצרפת, המתקרב בקושי ל' המיזרח התיכון.

הקול היהודי בצרפת, המתקרב בקושי ל' המיזרח התיכון.

הקול היהודי בצרפת, המתקרב בקושי ל' המיזרח התיכון.

הקול היהודי בצרפת, המתקרב בקושי ל' המיזרח התיכון.

הקול היהודי בצרפת, המתקרב בקושי ל' המיזרח התיכון.

הקול היהודי בצרפת, המתקרב בקושי ל' המיזרח התיכון.

הקול היהודי בצרפת, המתקרב בקושי ל' המיזרח התיכון.

הקול היהודי בצרפת, המתקרב בקושי ל' המיזרח התיכון.

הקול היהודי בצרפת, המתקרב בקושי ל' המיזרח התיכון.

הקול היהודי בצרפת, המתקרב בקושי ל' המיזרח התיכון.

הקול היהודי בצרפת, המתקרב בקושי ל' המיזרח התיכון.

הקול היהודי בצרפת, המתקרב בקושי ל' המיזרח התיכון.

הקול היהודי בצרפת, המתקרב בקושי ל' המיזרח התיכון.

הקול היהודי בצרפת, המתקרב בקושי ל' המיזרח התיכון.

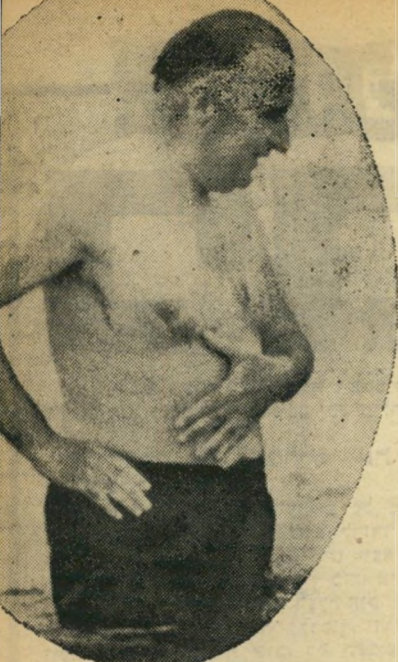
הקול היהודי בצרפת, המתקרב בקושי ל' המיזרח התיכון.

הקול היהודי בצרפת, המתקרב בקושי ל' המיזרח התיכון.

הקול היהודי בצרפת, המתקרב בקושי ל' המיזרח התיכון.

הקול היהודי בצרפת, המתקרב בקושי ל' המיזרח התיכון.

הקול היהודי בצרפת, המתקרב בקושי ל' המיזרח התיכון.

פומפידו

לא מן הנמנע כי הצרפתים ירצו לעניין את ישראל גם ברכישת דגם המיראז' ג' — ה' מטוס בעל הכנפיים המתנייעות, שהוא מטוס קרב והתקפה גם יחד. (שלושת זגמי המיראזים החדשים מופי' עים בתמונת השער. המטוס הקידמי הוא המיראז' פ.1, מטוס-קרב; המטוס האחצעי הוא מיראז' פ.2, מטוס-התקפה. והשלישי הוא מיראז' ג'1, בעל הכנפיים המתנייעות.) נוכחותה של משלחת ישראלית בסלון הי' אחירי הנערך ליד פאריס בעצם ימים אלה,

מיראז' בקלפי

עשויה לתרום יתר משקל לסיכויי חזרתה של ישראל לשוק המטוסים הצרפתי. משום כך, כאשר ירצה הנשיא המיועד לבחון דרכים לשיפור מאון התשלומים של צרפת בעתיד, ולהגברת התעסוקה בתעשייה שלה, יהיה לביטול האמברגו מישקל כל-כלי מטוסים.

ה שיקוף השלילי, נגד הסרת האמ' ברגו, קשור במדיניות-החוץ של צרפת. בהכללתה בוועידת שגרירי 4 המעצמות הי' דנים בבעיות המזרח-התיכון, החזירה לעצ' מה צרפת את המעמד של מעצמה עולמית. שום נשיא צרפתי לא יבוא ויטרפד ועידה זו בהסרת האמברגו. מה עוד שהשבוע נפוצו באחשינגטון ידיעות כאילו ארצות-הברית עצמה עומדת לעכב את מסירת מטו' סי הפאנטום לישראל בגלל שיקולים הנוג' עים לאותה ועידה.

ייתכן והטון של מדיניות החוץ הצרפתית כלפי ישראל יתרכך במידה מסויימת, אך ביסודה תישאר זו אותה מדיניות, לא בגלל שינאת ישראל אלא בגלל האינטרסים החיו' ניים של צרפת במדינות-ערב. במבצ הנוכחי אין כימעט ספק ששיקולי מדיניות-החוץ הם שיכריעו ולא השיקולים הכלכליים או לחציהם של מאוסל דאסה, מייצר המיראזים, וידידי ישראל אחרים, אף על פי כן.

פואר

אחוז אחד מכלל קולות הבחורים, ול' לובי הישראלי המסוגל ללחוץ על המועמדים לנשיאות, אין כל השפעה על שיקולי הי' מועמדים לנשיאות.

ל מעשה, כשיצטרך הנשיא המיועד ל' הכריע בנושא המיראזים הישראליים, יעמדו בפניו, זה מול זה, שני שיקולים מגו' גדים מכריעים. השיקול החיובי הוא כלכלי טהור. אמנם שיחרור המיראזים לישראל, שתמורתם כבר שולמה, לא ישפיע על משק הכספים הצרפתי. לכל היותר תהיה לו הש' פעה על התדמית של צרפת כמדינה המקיי' מת חוזים מסחריים.

אולם התעשייה האחירת הצרפתית מעוני' יינת לרכוש מחדש את ישראל כלקוח ראי' שוין במעלה. לשם כך כבר הופצו פאריס ידיעות כי עניינה של ישראל אינו רק ב' 50 מטוסי המיראז' 5 המוקפאים, אלא ש' ככחנתה להזמין 100 מטוסים נוספים מדגם מיראז' 1.9, שהוא מטוס משוכלל בהרבה ועשוי לשרת עד שנות ה-80. נוסף לכך

מיראז' חדש — תעתועי-שווא לגבי הסיבות שנגרמו לאמברגו. הדברים הגיעו עד לידו כך שעם נפילת דה-גול, הכרויה אישיות בכירה בישראל: "דה-גול עשה לנו בעצם טובה. אם המיראזים היו מגיעים לפני שני' תיים, החברה היו משפשים אותם באימו' נים. עכשו נקבל אותם חדשים."

כ אשר נודעו תוצאות הבחירות בצר'פת, שוב נטו הישראלים להתעלם מ' משמעותו האמתית. כל כך הירבו לקשור את שיחרור 50 המיראזים לישראל כבר שילמה עבורם בהצלחתו של מועמד המרכו', אלן פוהר, עד שכישלונו המוחץ בבחירות נראה כאילו שוב בגד בה מולתה של ישר' אל והצרפתים הצביעו נגדה.

האמת הפשוטה והמרה היא שנושא האמ' ברגו, והמדיניות המיזרח-תיכונית של ממשלת צרפת, כלל לא היה נושא מרכזי ב' בחירות אלה. לצרפתים יש בעיות מעיקות יותר. בראש וראשונה — שיטור מצבם הי' כלכלי וייצוב שער הפראנק הצרפתי. אחרי' הם באות בעיות כמו יציבות המישטר, הי' יחס למדינות המערב, בעיות החימוש הגר' עיני, האיחוד האירופי והיחס לבריטניה.

אם עלה נושא האמברגו במערכת הבחי' רות, היה זה רק בגלל לחציהם של ידידי ישראל בפאריס; שתבעו מן המועמדים לג' לות את קלפיהם בנושא זה. שני המועמדים הרציניים לנשיאות, ז'ורז' פומפידו ואלן פוהר, ניסו להתחמק ככל האפשר מהתחיי' בות מפורשת, למרות הלחצים שהופעלו עליהם הן מצד בעלי התעשייה האווירית הי' צרפתית והן מצד סינגורי ישראל בדעת' הקהל הצרפתית, מסוגו של הגנרל פייר קניג והגוליסט לשעבר ז'אק סוסטל.

בישראל אמנם קפצו על כל רמז ותלו תילי-תילים של פרשנות על כל לחישה ש' נאמרה בארבע עיניים או הצהרה מתחמקת. אך האמת הייתה שונה. שום נשיא צרפתי שייבחר בתנאים הנוכחיים לא יהיה חופשי לקבוע על דעת עצמו את ביטול או אי-בי' טול האמברגו על ישראל.

אפילו אם היה אלן פוהר זוכה להצלחה בסיכוב הראשון של הבחירות ומשפר אח' סיכוייו לסיכוב השני של ההצבעה ב-15 יוני, ספק אם כאשר היה מגיע לכהונת הי' נשיא, יכול היה להשרר את עצמו מן הי'